

prima instanță: E. Silivestru
instanța de apel: B.Bîrca
M.Moraru, M.Ciugureanu

dosarul nr. 2ra-3321/13

DECIZIE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Ala Cobăneanu, Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan, Tatiana Răducanu

examinând recursul declarat de ÎM „Parcul urban de autobuze”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lisnic Alexandru împotriva ÎM „Parcul urban de autobuze” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea compensației în locul restabilirii în serviciu, salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2013

c o n s t a t ă

La data de 24 mai 2012 Lisnic Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Parcul urban de autobuze” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea compensației în locul restabilirii în serviciu, salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că prin ordinul nr.05-p din 02 februarie 2007 a fost angajat la ÎM „Parcul urban de autobuze” în funcție de administrator de pază.

Prin ordinul nr.09-p din 26 februarie 2010 a fost transferat în funcția de șef serviciu de pază cu un salariu fix în mărime de 1850 lei lunar.

Ulterior, prin ordinul nr.25-p din 24 iunie 2011 a fost concediat.

Reclamantul consideră, că a fost eliberat ilegal din serviciu pe motiv, că pîrîtul nu a ținut cont de faptul că nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediul medical și că începînd cu data de 27.06.2011, ziua eliberării și pînă la data 06.07.2011, el s-a aflat la tratamentul staționar.

Reclamantul mai menționează, că pînă în prezent nu i s-a restituit carnetul de muncă.

La data de 27.03.2012 s-a adresat către pârât cu o reclamație, prin care a solicitat restabilirea în funcția deținută, însă prin scrisoarea din 13 aprilie 2012, reclamația a fost respinsă.

Reclamantul solicită anularea ordinului de concediere nr.09-p din 26 februarie 2010, prin care a fost transferat în funcția de șef serviciul pază, cu salariul lunar de 1850 lei (f.d.45), restabilirea în funcția de șef al serviciului pază la ÎM„Parcul urban de autobuze”, încasarea compensației în locul restabilirii în serviciu în mărime de 23 salarii medii lunare sau suma de 42550 lei, compensația salariului mediu pentru absența forțată de la lucru de la 27 iunie 2011 pînă la data pronunțării hotărîrii de judecată reeșind din salariul 1850 lei, cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei și altor cheltuieli de judecată și repararea prejudiciului moral 10000 lei.

Ulterior, la data de 04 martie 2013, reclamantul a depus o cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat anularea ca ilegală a ordinului de transfer nr.09-p din 26 februarie 2010, încasarea compensației salariului mediu pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 27 iunie 2011 pînă la data pronunțării hotărîrii de judecată reieșind din salariul lunar de 1850 lei și anume suma de 37000 lei (20 de luni x 1850 lei), repararea prejudiciului moral în mărime de 30000 lei și dispunerea executării imediate a hotărîrii în ce privește plata de către pârât a salariului mediu pentru absența forțată de la lucru (f.d.55-57).

În ședința de judecată a primei instanțe avocatul reclamantului Lisnic Alexandru, V.Golubciuc a solicitat anularea ordinului nr.25-p din 24 iunie 2011 cu privire la eliberarea din funcție a reclamantului, restabilirea în funcție, încasarea compensației pentru absența forțată de la lucru, compensației în locul restabilirii la lucru 23 salarii medii și a sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral (f.d.63-65).

Prin hotărîrea judecătorei Botanica mun.Chișinău din 22 martie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2013 s-a admis apelul declarat de Lisnic Alexandru, s-a casat hotărîrea primei instanțe și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat ordinul ÎM„Parcul urban de autobuze” nr.25-p din 24 iunie 2011 de concediere a lui Lisnic Alexandru și ultimul a fost restabilit în funcția de șef al serviciului de pază a ÎM„Parcul urban de autobuze”, s-a încasat de la ÎM„Parcul urban de autobuze” în beneficiul lui Lisnic Alexandru compensația salariului mediu pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 27 iunie 2011 pînă la data pronunțării deciziei, reeșind din

salariul mediu lunar de 1850 lei, ceea ce constituie suma de 44400 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

La data de 01 august 2013 ÎM „Parcul urban de autobuze” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel nu a luat în considerare circumstanțele care au importanță pentru examinarea pricinii în fond.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 88 alin.(1) lit.b) Codul muncii, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit.b) și c)) doar cu condiția că:

a) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), motivat din punct de vedere juridic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal;

b) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) cu privire la preavizarea, sub semnătură, a salariaților cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse.

Articolul 86 alin.(1) lit.c) Codul muncii prevede că, concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive:

a) rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă (art.63 alin.(2));

b) lichidarea unității sau încetarea activității angajatorului persoană fizică;

c) reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

Cu certitudine s-a constatat, că în scopul optimizării cheltuielilor neproductive, ajustarea statelor de personal în conformitate cu necesitățile și volumul de muncă real în unele subdiviziunii structurale, administrația întreprinderii ÎM „Parcul urban de autobuze” la data de 25.01.2011 a emis ordinul nr.24 conform căruia 13,5 unități de funcție, inclusiv funcția șef de pază au fost reduse și radiate din schema statelor de personal din 01.04.2011, iar salariații care ocupau aceste funcții urmau a fi transferați cu acordul acestora la un alt loc de muncă vacant sau după caz disponibilizați.

Despre acest fapt colaboratorii ÎM „Parcul urban de autobuze” au fost preavizați sub semnătură cu două luni (f.d.16).

Intimatul a refuzat să confirme prin semnătură comunicarea preavizului în cauză și nu a acceptat locul de muncă -funcția de lăcătuș, care i s-a propus la data preavizării precum și ulterior.

Refuzul intimatului a fost consemnat în procesul-verbal din 27.01.2011, întocmit și semnat în modul stabilit de către reprezentanții salariaților și administrația întreprinderii.

În baza cererii personale din 11.02.2011, intimatului i s-a acordat concediu de odihnă anual plătit în perioada 21.03-18.04.2011, iar ulterior în perioadele 19.04.-06.05.2011, 10.05-17.06.2011, 20.06.-24.06.2011 dânsul s-a aflat în concediu medical.

Aceste perioade nu au fost incluse în termenul de preavizare și ca urmare, termenul de preavizare de două luni a expirat la 27.06.2011, fiind la data concedierii în legătură cu reducerea statelor de personal, cu acordul preliminar al Comitetului sindical din 16.03.2011.

Despre data concedierii și dreptul de a se transfera la alt loc de muncă vacant intimatul a fost informat suplimentar la data de 24.06.2011 de șeful serviciului personal M.Josanu în perioada când intimatul a prezentat certificatul medical.

La data de 27.06.2011 intimatul s-a prezentat la serviciu, unde i s-a adus la cunoștință ordinul de concediere nr.25-p din 24.06.2011, acordându-i salariul final, indemnizațiile de eliberare din funcție și carnetul de muncă perfectat în modul stabilit.

Intimatul a refuzat să confirme prin semnătură comunicarea ordinului de concediere și să primească carnetul de muncă.

La data de 19 august 2012 intimatul a ridicat carnetul de muncă.

Ulterior, intimatul a solicitat restabilirea în funcție, plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență de la serviciu, compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea eliberării din serviciu și repararea prejudiciului moral (f.d.6-7).

Prin răspunsul din 13 aprilie 2012 recurentul i-a comunicat intimatului, că restabilirea în funcția solicitată este imposibilă pe motiv, că conform ordinului nr. 24 din 25 ianuarie 2011 această funcție a fost redusă de la 01 aprilie 2011 și dânsul a fost preavizat despre acest fapt în modul stabilit la data de 26 ianuarie 2011 (f.d.17).

Conform răspunsului Comitetului Sindical din 16 martie 2011, aceasta a dat acordul său la hotărârea administrației privind reducerea funcțiilor inclusiv și lucrătorilor care nu au dat acordul să activeze în funcțiile vacante (f.d.22).

La caz, intimatul nu este membru al sindicatelor întreprinderii și la concedierea lui, acordul organului sindical nu este necesar.

Mai mult decât atât, perioadele aflării în concediu medical nu se includ în termenul de preavizare, iar termenul de preavizare al intimatului de 2 luni expiră la data de 27 iunie 2011, data când intimatul a fost concediat.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că hotărârea primei instanțe este legală, iar decizia instanței de apel este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge

la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se admite recursul declarat de ÎM „Parcul urban de autobuze”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lisnic Alexandru împotriva ÎM „Parcul urban de autobuze” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea compensației în locul restabilirii în serviciu, salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral și se menține hotărârea judecătorei Botanica mun. Chișinău din 22 martie 2013.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan

Tatiana Răducanu